

การพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Development of the Model of Thai Language Learning Activity Organization Using Metacognition to Enhance the Analytical Reading Literacy in Mathoyomsuksa 5 Students

สาริรัตน์ ปานเพชร¹

Sareerat Panpetch¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 2.1) เปรียบเทียบความสามารถ ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่าน เชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2.2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยาคารตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 6 แผน เวลา 18 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 5 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

¹ ครูชำนาญการพิเศษ

¹ Senior Professional Level Teachers (K 3 Teachers)

สามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (dependent Samples) ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 82.78/82.33 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนและหลังได้รับการเรียนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านเชิงวิเคราะห์, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน

Abstract

This research aimed 1) to develop the model of Thai Language learning activity organization using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students, 2) to evaluate the efficacy in the use of the model to organize Thai Language learning activities using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students with following specific objectives. 2.1) to compare analytical reading literacy (learning achievement) before and after applying the model to organize Thai Language learning activities using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students. 2.2) to study students' satisfaction on applying the model to organize Thai Language learning activities using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students. Samples used in this research consisted of 44 students in Mathoyomsuksa 5/1 of Thetsaban 1 Suk Witthayakon Tang Trong Chit 15 School in Semester 2 of 2019, obtained from group random sampling method. Instruments used in this research consisted of 1) teaching plan to enhance analytical reading literacy, 2) analytical reading literacy (learning achievement) evaluation form and 3) questionnaire to measure students' satisfaction on applying the model to organize Thai Language learning activities using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students. Research instruments were 1) Six teaching plans to enhance analytical reading literacy covering 18 hours of teaching, 2) analytical reading literacy (learning achievement) evaluation form with 30 of 4-multiple choices question and 5 of open-ended question, with the level of confidence of the entire evaluation form of 0.91, and 3) 5 Likert scale questionnaire to measure students' satisfaction on applying the model to organize Thai

Language learning activities using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students with 20 of 5-Likert scale questions, with the level of confidence of the entire questionnaire of 0.95. Basis statistics applied in this research were mean, percentage, standard deviation, and hypothesis test using t-test (dependent Samples). Research results revealed that 1) the efficacy of the model of Thai Language learning activity organization using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students was 82.78/82.33 2) the analytical reading literacy (learning achievement) after the applying the model of Thai Language learning activity organization using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students was higher than before applying the model of Thai Language learning activity organization using metacognition to enhance the analytical reading literacy in Mathoyomsuksa 5 students with statistical significance level of 0.01, 3) Mathoyomsuksa 5 students whom were taught by the model of Thai Language learning activity organization using metacognition to enhance the analytical reading literacy had the satisfaction on the teaching at the highest level.

Keywords: Analytical Reading Literacy, Thai Language Learning Activity Organization Using Metacognition

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นการกำลังหลักในการพัฒนาประเทศนั้นต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาสมองของผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย (จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ, 2547: 67) การพัฒนาสมองของผู้เรียนจึงมีบทบาทเกี่ยวกับความสามารถที่แก้ปัญหาวางแผนและเชื่อมโยงอดีตกับปัจจุบัน ทำให้มนุษย์เข้าใจตัวเอง เข้าใจผู้อื่น และมีความสามารถคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ เทคโนโลยี และสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมากมาย เมื่อผู้เรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาสมองจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถทักษะการคิดซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีของการเรียนรู้ในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548: 9) และสิ่งที่จะเป็นตัวชี้วัดเป็นรูปธรรมว่าหากประเทศใดประเทศหนึ่งของสังคมโลกคิดจะ

ยืนหยัดอยู่ในสังคมโลกอย่างมีความสุข มีศักดิ์ศรีและยั่งยืน มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการให้ความสำคัญสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้มีความก้าวหน้าสูงในการที่จะแข่งขันกับสมาชิกโลกได้อย่างเท่าทันและมีศักดิ์ศรี (ประไพพรรณ บุญคง, 2543: 63) แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. 2545-2559) ได้กำหนดวัตถุประสงค์การสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาความคิดความประพฤติและคุณธรรมของคนโดยมีเป้าหมายให้คนไทยทุกคนมีทักษะกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา มีความใฝ่รู้ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เต็มศักยภาพ โดยให้ผู้เรียนมีการพัฒนารอบด้าน ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้เป็นการปฏิบัติในสภาพที่แท้จริง รู้จักคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งแผนพัฒนาการศึกษาดังกล่าวนี้นี้จะเน้นกระบวนการคิดในระดับการปฏิบัติ (สาโรช บัวศรี, 2552: 11)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กล่าวให้ความหมาย “การศึกษา” ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนการสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุน เพื่อให้บุคคลได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีเป้าหมายสำคัญ คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 4) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน คือ ความสามารถด้านการคิด การจัดการกรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ฝึกให้คิดเป็น รักการอ่าน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน อย่างต่อเนื่อง ผลานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ ได้อย่างสมดุล และสามารถนำไปใช้ได้จริง ดังนั้น สิ่งที่สนองตอบหลักการ ลักษณะการเรียนรู้ และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (สุมาลีชัยเจริญ, 2557: 45)

เมตาคอกนิชัน (Metacognition) เป็นแนวทางจิตวิทยาการเรียนรู้ เนื่องจากกลวิธี แบบเมตาคอกนิชันมีความสำคัญต่อกิจกรรมทางปัญญาหลายอย่าง เช่น การสื่อสาร การจูงใจ ความเข้าใจ การรับรู้ ความจำ และการแก้ปัญหา สอดคล้องกับ

ทศนา แชมมณี (2547: 155) ที่กล่าวว่า เมตาคอกนิชัน เป็นการกระบวนการควบคุมและการประเมินการคิดของตนเอง หรือความสามารถของบุคคลที่ได้รับการพัฒนา เพื่อควบคุมกำกับกระบวนการทางปัญญา หรือกระบวนการคิด มีความตระหนักในงานและสามารถใช้ทฤษฎีวิธีในการทำงานจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับ Loper (1982: 61-68) ที่กล่าวถึงความสำคัญของเมตาคอกนิชัน (Metacognition) และการคิด (Cognition) ไว้ว่า ในการเผชิญกับปัญหาและความยุ่งยาก การคิดจะทำหน้าที่ประเมินสถานการณ์และตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไป กลวิธีเมตาคอกนิชันนั้นถูกสอดแทรกอยู่ในขั้นตอนของการสอนอ่าน คือ 1) การวางแผนการอ่าน (Planning) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจก่อนว่าต้องการอ่านและเรียนรู้สิ่งใด จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านนั้น 2) การตรวจสอบการอ่าน (Monitoring) เป็นการตรวจสอบความสนใจต่อการอ่านและความเข้าใจข้อมูลและผลผลิตการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นขณะนั้น และ 3) ประเมินผลการอ่าน (Evaluation) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจหลังการอ่าน หรือเป็นการประเมินผล การอ่านที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน ทฤษฎีการคิดแบบเมตาคอกนิชันนั้นสามารถช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเชิงวิเคราะห์

จะเห็นได้ว่าเมตาคอกนิชัน (Metacognition) มีความสำคัญกับการจัดการศึกษา ทุกระดับ ที่ต่างให้ความสำคัญกับการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด มีทักษะทางปัญญา ผลงานวิจัยเกี่ยวกับเมตาคอกนิชัน ยังชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะทางปัญญาได้เป็นอย่างดีมีความสามารถในการใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน และมีแนวโน้มจะเป็นผู้สำเร็จในการคิด หรือเป็นนักเรียนที่ดี หากครูผู้สอนต้องการพัฒนากิจกรรมทักษะทางปัญญาให้เกิดแก่ผู้เรียน ซึ่งถือเป็น

เป้าหมายสำคัญของการศึกษา ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันในการพัฒนาการเรียนรู้ในด้านการตระหนักรู้ การควบคุม และการประเมินการคิดของตนเอง หรือการตระหนักรู้การคิดของตนเอง (Metacognition) เนื่องจาก กลวิธีการสอนแบบเมตาคอกนิชัน เป็นกลวิธีที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาวิธีการ สอนอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ เนื่องจากในการอ่านเชิงวิเคราะห์จะต้องอาศัยกระบวนการคิด การรู้คิด เพื่อประเมินความคิดของตนเองในขณะที่อ่านและความรู้ความคิดที่เกิดจากองค์ความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการอ่าน ซึ่งกลวิธีเมตาคอกนิชัน สามารถนำมาปรับให้สอดคล้องกับกระบวนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ Baker & Brown (1984: 351) ได้เสนอกลวิธีสอนอ่านด้วยการประยุกต์ใช้แนวคิดเมตาคอกนิชัน คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน มุ่งให้ผู้อ่านได้สำรวจบทอ่านและจัดเตรียมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมีกิจกรรมย่อย กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้อ่านได้ตรวจสอบการใช้กลวิธีการอ่าน โดยการอ่านแล้วหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อสรุปย่อ และทบทวนใจความสำคัญ การประเมินผลการทำนาย และวางแผนในการทำนายใหม่ ตั้งคำถามถามตัวเอง โดยจะใช้คำถามเกี่ยวกับส่วนที่มีปัญหา หรือขัดแย้งกับความรู้เดิมของผู้อ่าน หรือใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน กิจกรรมหลังการอ่าน มุ่งเน้นให้ผู้อ่านได้ทบทวนผลสำเร็จของการอ่าน ประกอบด้วยย่อยบทอ่านทั้งหมดโดยการย่อเอาแต่ใจความสำคัญ อาจใช้การใช้คำถามการอภิปรายกลุ่ม หรือการเขียนสรุปเป็นรายบุคคล การประเมินผลการทำนาย ตรวจสอบจุดประสงค์ของการอ่านที่ได้ตั้งไว้ให้ผู้เรียนกลับไปตรวจสอบหลังจากอ่านเรื่องจบแล้วว่าบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ชักถามถึงสิ่งที่อ่านทั้งหมด โดยครูชักถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านนั้นให้ครอบคลุมทั้งเรื่อง สอดคล้องกับ Fogarty (1994: 2-3) กล่าวว่า กลวิธีสอนอ่าน

แบบเมตาคอกนิชัน ประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผนการอ่าน (Planning) เป็นการวางแผนก่อนการอ่าน ประกอบด้วย การพิจารณาเกี่ยวกับหัวเรื่อง หรือชื่อเรื่องที่อ่าน การพิจารณาเนื้อหาภาพรวมของเรื่องที่อ่านโดยการพิจารณาจาก หัวเรื่อง คู่มือประกอบกราฟ ลายเส้น และคำอธิบายภาพ คำที่เน้น หัวเรื่องใหญ่ หัวเรื่องย่อย และสรุป พิจารณาว่าเรารู้อะไรบ้าง และสามารถเชื่อมโยงสิ่งใดได้บ้าง และมีคำถามใดบ้างที่จะให้ตอบ พิจารณาถึงโครงสร้างเนื้อหาทั้งหมดของเรื่อง ว่าเป็นอย่างไร เปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด การบรรยายมีลักษณะอย่างไร การกำกับตรวจสอบการอ่าน (Monitoring during reading) เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง ประกอบด้วย การเชื่อมโยง การคาดเดา การหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง การแยกแยะโครงสร้างของเนื้อหา การเขียนข้อคิดเห็นหรือคำถามไว้ข้าง ๆ ระหว่างการอ่านเป็นการกำกับการอ่านของตนเองให้สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายการอ่าน การประเมินการอ่าน (Evaluating) การประเมินผลการอ่านของตน เป็นการตรวจสอบผลการอ่านของบุคคลหนึ่งและเป็นการทบทวนว่าในครั้งต่อไปควรทำอย่างไร สอดคล้องกับ Yuko Iwai (2011: 210-212) ได้ศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชัน พบว่า กลวิธีเมตาคอกนิชันนั้นถูกสอดแทรกอยู่ใน 3 ขั้นตอน ของการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชัน คือ 1) การวางแผนการอ่าน (Planning) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจก่อนว่า ต้องการอ่านและเรียนรู้สิ่งใด จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านนั้น 2) การตรวจสอบการอ่าน (Monitoring) เป็นการตรวจสอบความสนใจต่อการอ่าน และความเข้าใจข้อมูลและผลผลิตการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นขณะนั้น และ 3) ประเมินผลการอ่าน (Evaluation) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจหลังการอ่านหรือเป็นการประเมินผลการอ่านที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน จะเห็นได้ว่าการใช้ทฤษฎีการคิดแบบ

เมตาคอกนิชันนั้น สามารถช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเชิงวิเคราะห์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาและนำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งกลวิธีเมตาคอกนิชันนั้น เป็นกลวิธีขั้นสูงที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นสามารถกำกับความคิดของตนเองจนนำตนเองให้บรรลุเป้าหมายของการอ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทยา เสนามนตรี (2556) กานต์ชนก ด่วงตะกั่ว (2557) และ ชลธิดา หงส์เหม (2560) ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จึงมีแนวความคิดที่จะพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการพัฒนารูปแบบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน ซึ่งรูปแบบที่จะพัฒนาขึ้นนั้นเป็นรูปแบบที่มีหลักการ แนวคิด กลวิธี ที่จะช่วยส่งเสริมในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้เป็นอย่างดี และเป็นรูปแบบที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้อ่านของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงและเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนเลือกปรับปรุงกิจกรรม การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอก นิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการ

อ่านเชิงวิเคราะห์

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนและหลังได้รับการเรียนโดยใช้รูปแบบ

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

สมมติฐานของการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอก นิชัน ทำให้นักเรียนสามารถเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ของนักเรียน ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน เทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 89 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียน เทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 6 แผน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) มี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (P) ระหว่าง 0.49-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.22-0.62 ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบอัตนัย เขียนตอบ จำนวน 5 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95

การดำเนินการวิจัย

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)

2. ดำเนินการใช้รูปแบบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถ

สามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ประสิทธิภาพ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

ผลการวิจัย

โดยใช้สถิติสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (dependent Samples) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน

ตาราง 1 การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout)

การหาประสิทธิภาพ	n	เกณฑ์ที่ใช้	ค่าประสิทธิภาพที่ได้	ผลการประเมิน
แบบภาคสนาม	30	80/80	82.78/82.33	เป็นไปตามเกณฑ์

จากตาราง 1 พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (Pre-While-Post Model) มีค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ

82.78 และมีค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.33 หรือมีค่า (E_1/E_2) เท่ากับ 82.78/82.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิง

วิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนและหลังได้รับการเรียนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่ม

ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
คะแนนก่อนเรียน	44	40	22.66	3.60	95.280*	.000*
คะแนนหลังเรียน	44	40	33.75	3.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนและหลังได้รับการเรียนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.78/82.33 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้

เนื่องจากการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ที่มีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยมีการตรวจสอบและปรับปรุงการดำเนินงานตามขั้นตอนการวิจัย ทุกขั้นตอนอย่างเป็นขั้นตอนจึงส่งผลให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ก่อนและหลังได้รับการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีชื่อ “Pre-While-Post Model” พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เป็นเพราะรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading) ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ

คือ 1) กิจกรรมกระตุ้นความรู้เดิม 2) กิจกรรมวางแผนการอ่าน 3) กิจกรรมตั้งวัตถุประสงค์ ขึ้นระหว่างการอ่าน (While-reading) ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ คือ 4) กิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจ 5) กิจกรรมบูรณาการเรียนรู้ ขึ้นหลังการอ่าน (Post-reading) ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ คือ 6) กิจกรรมสรุปและประเมินคุณค่าการอ่าน 7) กิจกรรมนำความรู้มาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ เนื่องจาก “Pre-While-Post Model” มีกระบวนการจัดการเรียน การสอนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ และนักเรียนได้ทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงได้มีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง ทำให้นักเรียนมีความสนใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน จึงส่งผลให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชยา เสนามนตรี (2556) พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์ชนก ดั่งตะวัน (2557) พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนจากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้า เฉลี่ยเท่ากับ 17.33 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 “Pre-While-Post Model” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.72$) ทั้งนี้เพราะ “Pre-While-Post Model” ซึ่งผู้วิจัยมีนำมาใช้

ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจอยากเรียน รูปแบบกิจกรรมและการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสนุก มีความสุข ในการทำกิจกรรมนักเรียนจะคอยช่วยเหลือกัน และกัน ครูมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ฝึกคิด ฝึกทำ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น มีความสุข ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชยา เสนามนตรี (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมเห็นว่ามี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของใหม่ นาทันตอง (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องศึกษาคู่มือการใช้ และแนวทางการพัฒนาการสอนอ่าน โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันในแต่ละขั้นตอนเป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามรูปแบบที่สร้างขึ้น

1.2 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วย

การอ่านเชิงวิเคราะห์ ควรเป็นการอ่าน ที่อ่าน ไม่ยาวมากนัก แต่ต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้ที่นำรูปแบบไปใช้ควรจัดสรรเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องศึกษาวิธีการจัด การเรียนรู้โดยกลวิธีเมตาคognition ให้เข้าใจ มีความชัดเจนในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ผู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่ครอบคลุมการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปขอเสนอแนวทางในการวิจัย ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาผลการใช้เมตาคognition

ต่อการเรียนรู้ในแต่ละระดับความสามารถของนักเรียน เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการวัดระดับความสามารถในกระบวนการรู้ อ่าน เขียน คิด หรือ เมตาคognition ของนักเรียนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

2.3 ควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามกลวิธีเมตาคognition ไปใช้กับการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน และขยายผลไปยังจังหวัดอื่น ๆ

2.4 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) เพื่อพัฒนาการอ่านผู้พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โรงเรียน ชุมชน และ ประเทศชาติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กานต์ชนก ดวงตะกัว. (2557). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2548). *ตัวชี้วัดการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.
- จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. (2547). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลธิดา หงส์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประไพพรรณ บุญคง. (2543). *การจัดทำและทดลองใช้คู่มือครูและแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory learning) วิชา ส071 ท้องถิ่นของเรา 1 (จังหวัดนครราชสีมา) โดยใช้เทคนิคการประเมินผลโดยแฟ้มผลงาน*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิชยา เสนามนตรี. (2556). *ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R*. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ทิศนา แชมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิศนา แชมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สาโรช บัวศรี. (2552). *รากแก้วการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ลันติการพิมพ์.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). *การออกแบบการสอน หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. ขอนแก่น: สาขาเทคโนโลยี การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โหมนา นาทันตอง. (2556). *การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- Baker, L. & Brown, A.L. (1984). Metacognitive skills and reading. In P.D. Pearson, R. Barr, M. Kamil, L. & Mosenthal, P. (Eds.), *Handbook of Reading Research* (pp.353-394). New York: Longman.
- Fogarty, R. (1994). *Read about best practices in metacognitive strategies*. Retrieved May 7, 2019, from <http://www.bencharkeducation.com/education>.
- Loper, A.B. (1982). Metacognitive training to correct academic deficiency. *Topics in Learning Disabilities, 2*, 61-68.
- Yuko Iwai. (2011). *The effects of metacognitive reading strategies: Pedagogical implications for EFL/ESL teachers*. La Crosse: University of Wisconsin.